

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 39 af 20. februar 1948 om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 368 af 27. juli 1945 om ændringer i forsorgsloven angående forhøjelse af statstilskuddet til institutioner for forebyggende børneværn er det bestemt, at den ved loven af 27. juli 1945 indførte midlertidige tilskudsordning skulle vedblive at have gyldighed indtil 31. marts 1949, og at forslag til fastsættelse af statens tilskud til institutioner for forebyggende børneværn fra den 1. april 1949 at regne ville være at forelægge rigsdagen i den ordentlige rigsdagssamling 1948—49.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (R. T. 1947—48, tillæg A, spalte 3477—80) var socialministeriet med udvalget om forebyggende børneforsorg enig i, at det måtte anses for formålstjenligt, forinden der fremsættes forslag til en endelig tilskudsordning for institutioner for forebyggende børneværn, at indhøste større erfaringer om, hvorledes den ved loven af 27. juli 1945 gennemførte nyordning vil virke i praksis, navnlig efter at der var gennemført en endelig lønningsplan for ledere og medarbejdere ved disse institutioner med virkning fra 1. april 1947 at regne.

I skrivelse af 2. februar 1949 har udvalget om forebyggende børneforsorg imidlertid henledt opmærksomheden på, at den omhandlede med tilslutning fra finansministeriet og folketingets finansudvalg gennemførte lønningsplan først er blevet bekendtgjort ved socialministeriets cirkulære nr. 31 af 20. februar 1948, jfr. cirkulære fra overinspektionen for børneforsorgen af 28. februar 1948, og at den herefter først er blevet gennemført i praksis efter den 1. marts 1948. Da det tager ret lang tid at gennemgå og godkende lønnings- og normeringsplanerne for hver enkelt af de ca. 550 institutioner, vil det derhos først efter udløbet af indeværende finansår være muligt at danne sig et samlet indtryk af, hvorledes den omhandlede lønningsordning vil påvirke institutionernes driftsudgifter. Hertil kommer, at det ved lov nr. 437 af 30. oktober 1948 indførte midlertidige løntillæg har forrykket grundlaget for de hidtidige lønninger.

Under hensyn hertil har udvalget anset det for nødvendigt, at den ved loven af 27. juli 1945 indførte midlertidige tilskudsordning fortsat kommer til at gælde i finansåret 1949—50, således at man kan indhøste erfaring om, hvorledes den nævnte

tilskudsordning vil virke i praksis under en mere stabil lønningsordning, forinden man fremkommer med forslag om en endelig nyordning.

På et enkelt punkt har udvalget imidlertid anset det for meget ønskeligt, at man allerede på nærværende tidspunkt foretager en ændring i den bestående ordning, derved at man i et vist omfang søger at skabe mulighed for at yde tilskud til driften af børnehaver, der ikke opfylder det i forsorgslovens § 128, stk. 1, nr. 3, som vilkår for godkendelse til statstilskud opstillede krav om, at institutionerne udelukkende eller dog væsentligst skal modtage børn af mindrebemidlede forældre.

Som det nærmere fremgår af udvalgets fornavnte skrivelse af 2. februar 1949, der er aftrykt som bilag til nærværende lovforslag, finder udvalget, at den omhandlede bestemmelse virker mindre heldigt under de nævrende forhold, og at det af såvel pædagogiske som sociale hensyn må anses for ønskeligt at skabe udvej for at yde en vis støtte også til børnehaver, der ikke udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindrebemidlede forældre, navnlig for at afværge den mulighed, at disse institutioner (i hovedsagen halvdagsbørnehaver) på grund af de stigende driftsomkostninger uden offentlig støtte vil se sig nødsaget til at ophøre med deres virksomhed eller i alt fald udelukkende vil blive forbeholdt den mere velstillede del af befolkningen. Endvidere fremgår det af udvalgets skrivelse, at gennemførelsen af det af udvalget fremsatte forslag, hvorefter der gives mulighed for at yde sådanne institutioner et driftstilskud på halvdelen af den i forsorgslovens § 129, stk. 1, fastsatte tilskudsprocent, efter en af overinspektionen for børneforsorgen foretagen skønsmæssig beregning må antages at ville medføre en merudgift for statskassen på ca. 100 000 kr. årlig.

Socialministeriet er med udvalget enig i, at det, forinden man fremsætter forslag til en endelig tilskudsordning for institutioner for forebyggende børneværn, må anses for nødvendigt at indhøste større erfaringer om, hvorledes den ved loven af 27. juli 1945 gennemførte nyordning vil virke i praksis, efter at den endelige lønningsplan og det midlertidige løntillæg er blevet gennemført ved samtlige institutioner. Endvidere kan